

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му е на год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а.вр

БРОЙ 6. У Новоме Саду, 14. Фебруара 1861. **ГОД. IV.**

О П О М Е Н Е.

Духовној младежи.

(Продужено.)

20. Люби свимъ срдцемъ Господа Исуса Христа, за когва се службу ты воспитавашъ: навикни свою душу и свой езикъ, да што чешће можешъ и усредь твоихъ послова' с' уздисанѣмъ срдачнымъ Нѣму говорити: „Господи Исусе Христе, Сыне Божій, помилѣи ма грѣшнаго.“

21. Веруюћи у име Отца, и Сына, и светога Духа, непрестано држи у уму твоѣмъ овај найвишій догматъ наше вере, и свакій данъ читай и ону молитвицу: „Пресватаѣ Троице помилѣи насъ.“

22. Своѣмъ душомъ своѣомъ почитуй пресвету Богородицу ходатаицу нашега спасения, и више пута преко дана повторавай анѣлско поздравленѣ: Богородице Дѣво радѣйсѣ благодатнаѣ Маріе. Св. Димитрие Ростовски*) читао е свакога сата ову молитву у славу Божию Матере.

23. Призывай у своимъ молитвама све свете Божие, говорећи: „Кси свѣти молите Бога о мнѣ грѣшномъ.“ Особито се моли оноемъ свецу когва твоя породица као свогъ патрона и свое крестно име слави. Ако ти е на крштению дато име когѣмъ свеца, то се и

*) Светитель Русскій бывши Епископъ у Ростову у време Петра Великогъ. Онъ е основатель' духовныхъ семинарта' у Русси.

нѣму у молитви препоручи*) овако: в. пр. „Склатителю Отче Нѣколае моли Бога ш мнѣ грѣшномъ.“ Исто тако читай молитву ангелу хранителю; призивай у помошь и оногъ свеца кога слави црква кодъ кое живишь, кои се тай данъ споминѣ, а такође оне коихъ иконе у својой соби имашъ. Све су то невидими приставници, и твои небесни воспитатели, кое ти е дао Богъ, да те у животу овомъ чуваю, и да те упућую къ вечноме спасению. Зато ихъ дакле побожно спомини, моли имъ се, подражавај нѣховой вери и нѣховой любви къ Богу, па ћешъ бити правый и достойный питомецъ нѣховъ.

24. Научи се свагда и на свакомъ месту Бога славити. Кадгодъ размишљавашъ о свомъ животу, о способностима, што ти ихъ Богъ даде, о успѣху кои си у наукама с' помођу Божиомъ учинио, о станю у кое те е промисао Божии поставио, свагда имай на уму, па често и речма изговори молитву; „Слава Богу! Слава тебѣ Боже! Слава тебѣ Боже благодарителю мой во вѣки вѣковъ.“ Незаборава Богу благодарити, кадгодъ одъ нѣга милость какву добиешъ.

25. Кадгодъ поћешъ одъ куће у школу, у цркву, или на друго кое место, а ты управи погледъ на св. иконе што су ти у соби, па реци: „Господи, оупраки на добро пѣть мой!

26. По старомъ побожномъ обичаю нашега народа, кадгодъ ућешъ у православный домъ а ты найпре погледай на икону и сети се Бога, па онда поздрави пристойно домаћина и друге люде у кући.**)

27. Кадъ пролазишь покрай цркве, часовне, покрай

*) Руси называю овога свеца своимъ ангеломъ. Одатле: „День моего ангела“ значи у нѣи: Имен-данъ.

**) Красный овај обичай јошть се мало задржао кодъ нашихъ простыхъ людѣй. Свештеници и учителя чувајте га и разпростирите. Ние онъ, као што многи мисле смей, негъ похвале и угледана достоянъ. В.

крета, иконе ил' покрай записа,*) а ты смирено скини капу, помоли се Богу и прекрети се. Покрай цркве про-
шавши реци у себи: „Поклонюса кз храмъ скатомъ
твоемъ ко страстк твоємз. Кадъ покрай крета проѣшь
реци: Крестъ твоємъ поклоняемса владико и скатое
воскресеніе твое слакимз. Кадгодъ икону видишь се-
ѣай се онога св. догаѣая, кои е на ньой представлѣнъ,
и препоручи се оное Светителю, кои е на икони на-
писанъ.

28. Кадъ опазишь на путу литию, или свеште-
ника са светомъ тайномъ, ил' кадъ носи крестъ и во-
дицу, а ты издалека скини свою капу, и расположи
духъ твой на молитву, приклонивши главу и прекр-
стивши се ако се света тайна покрай тебе проноси.
Ако проѣе покрай твое куѣе укопъ, ил' ако га где на
улицы спазишь, или кадъ чуешъ да звоно коегъ но-
воупоковногъ християнина оглашуе, а ты се моли за
нѣгову душу Богу говореѣи: „Богъ да му душу про-
сти,“ или „оулокой Господи, оу царствѣ небесномз
дѣшъ окога престакикшегсе раба твогз.“ или читай мо-
литву: „Со сватymi оупокой.“

29. Кадъ пролазишь покрай православнога гро-
бля, на коме су крестови и иконе, а ты реци: Упокой
Господи оу царствѣ небесномз, све овде сахранѣне пра-
кослакне христїане.

30. Самъ будуѣи побожанъ и скроманъ почитуй и
света занимања твоихъ ближнихъ. Кадъ видишь кога
где се Богу моли, побуди и ты у себи молитвена чув-
ствованя. Нека се у таквомъ случаю твоя мислена мо-
литва саедини е' молитвомъ твога ближнѣга, и нека
се е' ньоме заедно узноси ка Господу.

31. Да бы могао истинито облюбити молитву, и у

*) У Србїи, у Херцеговини и у Босни налазе се на стародревнымъ
дрвама урезани крестови, и зову се записи. Ово, као и обе на
овомъ броју назначене молитве и самъ уметнуо. В.

нбой душевну радость и утѣху налазити, тражи случая, да се на само Богу уердно помолити можешъ. Тада размишляй о своіой грешности, о безграничной любви Господа Іисуса Христа к' нама людма, и моли се дотле, докъ неосетишъ у себи ердачну топлоту и неокусишъ сладость молитве.

Тако се неколико пута у самоѣи номоли Богу, па ѣнешъ познати сладость молитве, и она ѣе ти се омити.

32. Ако се почнешъ Богу молити, па осетишъ да ниси расположенъ за молитву; немой да ю оставишъ. Знай, да те то лукавый духъ хоѣе да одвуче одъ светога дела. Па башъ зато се моли юшть прилѣжные, крети се и кланяйсе, а умъ свой узведи горе ка Господу, па ѣе духъ злобе са стидомъ побеѣи одъ тебе, а духъ молитве осѣвиѣе тебе и испунити ѣе твою душу сладостима осеѣаняма.

33. Знаменуй се знаменѣмъ частнога крета у време молитве твое што чешѣе. То знаменованъ, кадъ се с' веромъ и побожношѣу свршуе, освеѣуе нашу душу и сва чувства наша, и одганя одъ насъ старога нашегъ неприятеля — ѣавола. Чимъ се пробудишъ одъ сна, а ты се прекрети: кадгодъ чувешъ благовестъ на службу (кадъ звони на службу), кадъ починѣшъ штогодъ радити; кадъ хоѣешъ да почнешъ вети, или пити, свагда се прекрети и помени Бога говореѣи: „Боже помози! Боже благослови! Спаси Богз! Господи Іисусе Христе, Сыне Божій помилзй ма грѣшнаго.

34. Кадъ хоѣешъ да легнешъ спавати, а ты прекрети свою постелю, и заспи мислеѣи на Бога, обграѣенъ заштитомъ частнога крета, и закрилѣнъ одъ свога ангела хранителя.

(Наставиѣе се.)

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNI.PB

Благодаранъ дивякъ.

(Предметъ изъ II. Чит. бр. 6. како се има предавати.)

Ова приповедка е одъ велике важности за изображаванъ благочастивога чувства. У нъой се показуе, како е вера у највисше существо човечиємъ духу тако урођена, да безъ нѣ ни найдивљи народи бити немогу. Изъ те вере слѣдуе чувство зависимости одъ Бога, и чувство благодарности према нѣму, коя се чувства и у најсуровиємъ, најпростиємъ човеку появлюю. Кадъ дивякъ осећа, да е нужно ноу кадъ га нико видити неможе пасти на колена, и захвалити Богу што га е избавио, и молити се за оногъ човека кои га е у свой домъ увео и наранио: у колико е веѣма обвезанъ Бога се сеѣати и своимъ добротворима захваланъ бити християнинъ, кои прилику има Бога савршенне познати и нѣгову свету волю изучити.

Пре него што се предузме ова приповедка, казатѣ учитель деци, како е Господъ нашъ Иисусъ Христосъ пре своѣга вознесения заповедио ученицима да иду по целоме свету, те да крсте све народе, и науче ихъ нѣговой святой науци еванђелској; како су апостоли и доцниѣ епископи и свештеници науку христову незнабожачкимъ народима проповедали, али има и данасъ јошъ дивляка', до коихъ света ова наука ние допрла. Тымъ дивљимъ и полудивљимъ народима одлазе благовѣстницы слова Божиеъ, те ихъ у веру христову обраћаю. Томъ приликомъ има имъ јоштъ показати на мапи где е Америка, и како изгледаю тамошњи староседиоци у западној Индиі. Нека не пропусти предъ очи ставити деци разлику између дивнегъ и питомогъ или образованогъ човека, да деца болю волю добью изобразити себе. После оваковогъ разясненя, отворе деца читанку и читаю. Едно дете на гласъ а сва друга у себи дотичный предметъ подъ

бр. 6. у другој езикослов. Читанки, и то само до оне
 точке, после које иде: „У полноћъ пробуди ме нека
 лупа.“ Учитель нази да прозвано дете правилно и са
 осећањемъ чита.

Пошто се ово сврши започне се учитељ овако
 одъ прилике разговарати: У чему се допада вама тај
 свештеникъ? Какво е добро дело онъ чинио, кадъ е
 незналице, незнабожце св. еванђелској науци учио? —
 Такви благовестици св. еванђелија много пута буду
 мучени и убијани одъ дивљака, али се нашъ свеште-
 никъ ние дао одъ смрти уплашити, него ю е прези-
 рао зарадъ свое дужности. Какавъ е то даръ духа
 светогъ имао онъ, кадъ е тако якъ быо у вери и у
 својој дужности? (крѣпость). Кажите ми све даре духа
 светогато! — У приповедки тој чули смо како е свеш-
 теникъ наишао на старца дивјака, који е подъ еднимъ
 дрветомъ сасвимъ изнемогнутъ лежао. Ђли было лепо
 одъ свештеника што се с' дивјакомъ у разговоръ упу-
 стио? Тако, дечице моя, кадъ свога ближњѣга у беди
 и невољи видите, немојте га презрети, нити се по-
 носите одъ нѣга, него се любезно с' њимъ разго-
 варайте и гледајте да му помогнете. Ђли свештеникъ
 нашъ помогао ономе дивјаку? Како му е помогао? —
 Каква е дакле дела милости свештеникъ надъ овимъ
 дивјакомъ испунио? (Три: гладногъ е наранио; жеднога
 напоио, и страногъ у домъ увео и упокоио).

Знате ли коју еванђелску причту што е наликъ
 на ову приповедку? (О милостивомъ Самарјанину). Ђли
 се и тамо свештеникъ смиловао на бедника? Ние, оно
 е было неваљало, недостојанъ свештеникъ. А да кое тамо
 дело милости учинио? У чему е ова наша приповедка
 на ту причту еванђелску наликъ? Знате л' кои при-
 меръ изъ старогато завета, где е нетко страногъ у домъ
 увео и упокоио? (Авраамъ и три анђела; Лотъ и ан-
 ђели; Јоторъ прима Мойсея;).

www.univ.rs Наведите примере милосердя изъ прве Читанке:
 Како богатый господарь хлебомъ угледа сиромашну
 децу (бр. 11.)

Како градоначелниковица помаже сироту удовицу
 и нѣну дечицу (бр. 25.)

Како Драгутинъ и Смиляна пуштаю у свою соби-
 цу на баѣни данъ туѣ сиромашко дете, како му даю
 хлеба и хальнициу. (31.)

Како Єлисавета заранюе сирочадъ.

Наведите примере милосердя изъ жития све-
 тыхъ:

Како светый Никола као дете дели милостиню си-
 ромашной деци (Шк. Л. год I. бр. 8).

Како св. Никола помаже осиромашеногъ богатир-
 ца бацаюћи му ноѳу крозъ прозоръ кесе е' новци. (Ш.
 Л. II. бр. 28.)

Како се св. Јованъ Златоустъ кодъ царице зау-
 зима за право оне сирете удовице (Школ. Листъ год.
 III. бр. 27.)

Како св. Василиѣ Великій подиже болнице, и над-
 гледа сиромаше (Школ. Листъ год. IV. бр. 1. 2. и 3.)

Како св. Мартинъ милостивый полу свога огртача
 дае просияку да се одъ зиме сачува (Школ. Листъ
 II. бр. 6).

Како св. Стефанъ Штиляновићъ рану раздае си-
 ромасима (Шк. Л. II. бр. 34. и 35).

Наведите сгодне примере изъ „Бисера и драгога
 камена.“

Найвећа трпеца. (стр. 11.)

Просякиня; (32)

Путвиѣъ; (33).

Науке Еванѣлске:

Све што хоѣете да чине вама люди, чините и вы
 нѣма; то е законъ и то су пророцы.

Благо милостивима, ербо ѣе быти помиловани.

Ако ко напои едного одъ овыхъ а само са чашомъ студене воде, заиста вамъ кажемъ, неће му плата пропаста.

Люби ближнѣга свога као самога себе. То исто Славенски: види у бр. 19 и 20 год. II.

Апостолске науке.

Кои добро чини одъ Бога е, а кои зло чини, невиди Бога.

Любите еданъ другога, ерѣ е любовъ одъ Бога.

Свакѣй, ко има любви, едъ Бога е, а кои нема любви, непознае Бога; ерѣ е Богъ любовъ.

Будите сви сложни, братолюбиви, милостиви, понизни.

Закони Божји изъ Мойсеви книга:

Ако братъ твой у беду падне, помози му, и прими га къ себи, нека твой братъ кодъ тебе буде.

Туђина, кои вамъ е пребегао, негоните, него га држите и любите, као свое и себе саме.

Туђинима, удовицама и сиротама нечините неправде ни зла, ерѣ ће плачь њиховъ до мене допрети, и ја љу ихъ саслушати, и разгѣвитисе, и мачомъ васъ посеѣи, да ваше жене удовице остану и ваша деца сирочадъ.

Изречения Соломонова.

Ко неће плачь беднога да чуе, неће ни нѣга у беди другѣй чути хтети.

Ко свое уво одкреће одъ плача бедника, тай ће самъ плакати, а нико му се сажалити неће.

Ко се бедноме смилуе, Богу чини: онъ ће му подпуно вратити.

Ко се бедномъ смилуе и њѣму ће Богъ.

Ко бедногъ гони, Бога вређа; ко Бога любви, онъ е и бедномъ милостивъ. —

Изречения Сирахова.

Ко бедномъ помаже и њѣму ће у време беде други.

Ко другомъ у невољи помаже, вѣму ће у нево-
љи други.

Ко се людма смилуе и вѣму ће Богъ; ко се люд-
ма несмилуе, неће ни вѣму Богъ.

Неодврати твогъ лица одъ бедника, до Бога уз-
дисай вѣговъ допре, кадъ се на тебе заплаче.

Народне пословице.

Учини добро некай се, учини зло надѣй се.

Што е право и Богу е драго.

Чини добро, па се не кай.

Єдавъ другоме валя да помажемо, па ће и нама
Богъ.

Кадъ е нужда найвећа, онда е Богъ найближе.

Како семе посиешъ, онако ћешъ жито жети.

Видили смо дакле да е свештеникъ добро дело
учинио што е сиротегъ дивяка примио; да видимо садъ
хоћелъ му овај захвалити на помоћи: Читайте далъ
све до края!*)

Пошто се прочита до края пита учитель: Шта
се догодило око поноћи? Зашто се уплашио свеште-
никъ кадъ е чуо лупу у оној преклиети, где е дивяка
сместо? Одъ кудъ е могао свештеникъ, кадъ е до-
гађай тай приповедао рећи: „али, о како самъ непра-
во о момъ госту судио!“ Шта е дивякъ радио? Шта
вамъ се ту кодъ нѣга допада? (*Што е Богу захва-
лио на избавленю, и што е благосилля свога добро-
швора*).

Кадъ тако дивяци чине, а да како валя да ми
христијани радимо?

Примери: „Еванђелска повѣсть о десеторици про-
каженихъ“;

Ное благодари Богу на избавленю после потоца.

*) При читаню примѣти ће учитель, да јоштъ болъ у срб. языку
стои: „Хвала ти, што ме ни една гуя неведе, што ме дивій
зверъ непаде, што ме неприятельи мои непађоше.“

Мойсей съ Израильтяни благодарє Богу што ихъ е избавио изъ робства Египатскогъ. —

Евица захвалює свое добротвору (I. Чит. бр. 11).

Живко посештава свое добротворе (I. Чит. бр. 41.)

Басна: Благодарный мишь (бр. 109. у I-ой Читанки).

Изречения Соломонова. Бога се бой и одъ зла се укланяй.

Богъ праведнике брани, и онъ ихъ на нѣиховымъ путовима чува.

Учини добромъ добро, пакъ ѣти враѣно быти, и одъ нѣга и одъ Бога.

Изречения Сирахова. Ко се Бога бои нека се добру нада.

Ко се Бога бои, быѣ среѣанъ, и на умрломъ часу благословенъ.

Изречения Товишна. Благосилай Бога у свако доба, и моли му се, да онъ путове твоє управля.

После свега овога прозове се еданъ ученикъ да целу приповедку о „Бладарномъ дивяку“ приповеди и с' тымъ се предаванъ заврши. В.

О воспитаню кѣри.

(по Фенелону)

II.

Ноушность обичногъ воспитаня.

Гдегодъ кою девојку видишь, да по куѣи привява, и никоегъ полезногъ посла наѣи неуме, знакъ е незнаня и невоспитаня.

Коя девојка до неки година необикне с' полезнимъ радняма занимати се, та никадъ после на то волъ ни добити неѣ; нѣой ѣе сваки озбиљни радъ по-

сле тимъ мрекии бити, што више пажнѣ и постојанства изискивао буде. Склоность на нерадню и празне забаве часомъ се кодъ девојке укорени и махъ отме; а примеръ другарица, кое само у непослици и разкошнимъ забавама време траѣе и животъ проведе, сасвимъ е одъ посла одпади, и мало по мало праву мрзость и гаденъ на сваки озбиљнии и редованъ радъ изведе.

У млађимъ е годинама свака по себи невешта кућевну коју радню надгледати; неувиђа ни дае вредно учити то, докъ годъ е мати непритисне, те у свачемъ поединце свойски поучи. Ёли изъ богатие куће, оно се ни толико оно нѣ неходи, да што радити научи, него ако е и приволу, да се чега привати, то е само за то, ерѣ се обично вели, да радъ женской доликуе и лепо стов; алъ коя га се само тако и толико привата, та се никадъ на редованъ радъ не навиче.

Шта ће ти после таква девојка радити? Ньойзи ће мати, што е непрестано по кући виляѣи кара, — што е тимъ воспитати мисли, кадъ на часъ на ню ѣипи и нагрди е, а одма за тимъ опетъ напусти и немари, ма ова што му драго чинила, — што јошъ при томъ онај неваљали обичай има, одъ кудъ годъ иде, све на кућевне послове и бриге, а предъ кѣри викати и тужити се, — то јој мора животъ у таквой кући и с' таквомъ матеромъ тако омрзнути, да ће сваку прилику вребати, отуда се извуѣи, и едва чекати, да кудъ отиѣи може.

А шта ће да буде с' ньомъ наполю? Наместо такве матере наѣе се лажа и ласкалица, кое е умеду са коваквимъ виштавимъ и неваљалимъ любавма и услугама к' себи примамити, кое умеу нѣзиной кѣри угађати, око нѣ привияти се, и ню са онакимъ говори-ма забавляти, докъ е наведу, да себе и свое заборави,

да поносъ и образъ, поштенъ и богобоязность као смет-
нѣ свои увеселяваня одбаци и погази.

Шта овда таковой девойци найглавнии посао бу-
не? Безпослица, и то таква, што іой у обичай, крвь
и наравъ пређе, кою ничимъ више неизлечи. Ту ти е
и последня надежда пропала, ню на озбилянъ животь
приволети. Таква се девойка даде на китню, прави о-
тровъ свакога озбиљногъ рада, или се преда конач-
ной ленъости, коя іой и душу размлитави. Таква се
научи око свачегъ примизгивати, свудъ заязвати, на-
учи се дуже спавати него што е за здравлѣ нужно;
тимъ омлитави и тело, и постане тако вредљиво, да
се свака болестъ часомъ за нѣга прилепи; где бы е
напротивъ умеренъ санъ после редовногъ рада и жив-
лѣу и снажнию начинио, што би іой веѣъ по самуте-
лесну лепоту сила користоно било, да о душевнимъ ко-
ристма и неспоминѣмъ.

Додай дакле к' овой ленъости и млитавости оно
горепоменуто незнанѣ, и неѣшъ се овда чудити, од-
куда она страстљива намама на оне разкошве забаве
дође, и оно немирно любопитство, кое ничимъ не-
засити.

Ко е обикао са озбиљнимъ пословима занимати
се, тогъ никадъ любопитство немори. Свойско зани-
манѣ са ма коимъ полезнимъ радомъ, неда намъ мно-
го ни мислити на друго, нитъ трпи, да на друге без-
послице богзна кою важность полажемо, особито
кадъ неизвѣстно знамо, да е све оно тричаво, што
безпослени и ничемъ озбиљниемъ вични люди чинити
могу и умеу.

У невоспитане и ленѣ девойке непрестано фан-
тазия тамо амо мути. Нѣно любопитство ние ни ка-
дро достойногъ предмета наѣи, него се на найништа-
вие дае.

Неке међу њима, што се за отмињне држе, даю се на читанѣ, алъ траже и читаю све онаке књиге, што таштошь и суету подраню; читаю романе и друге коекакве лажљиве и вараве приповедке, у којима се само о некаквој измишљној любви хазуе; и занесу се у тимъ лажима толико, да после о њима и саяню, и саме онај надувени говоръ романски юнака и юнакиня узму, те башъ тимъ себе за овај животъ и светъ сасвимъ неполезнимъ и непотребнимъ начине; еръ она ветреняста осеѣаня, и оне страсти и лудила, што ихъ писателъ романа смишля, да свое читателъ забавля, нису ни наликъ на ово, што се доиста у свету сбива, ни наликъ на ове люде, и њиова дела и намере, лажи лукавства и преваре.

Такве кукавице девојке, са пунимъ главама они чудновати ствари, што у њиовимъ књигама стое, како ли се грдно зачуде, кадъ у светъ стану, и у њму све другчие нађу, него што у њиовимъ књигама пише; кадъ виде да се овде неможе онако, као оне у књизи принцезе и вошебнице довекъ младо и лепо и довекъ обожавано бити, а за свакидашнѣ потребе живота ни забринути се. Можелъ тако сбунѣна девојка на обичне домаће послове и помислити, и можелъ та задовольна бити, кадъ изъ онаке волшебне висине наедаредъ на домоводство спадне.

Има ихъ, кое се у свомъ любопитству толико премаше, да се у сваки разговоръ упуштаю, кадкадъ о стварима на кое ни помисляти несмею, нити се игде с' тимъ показивати.

Има ихъ што немаре за то, али су опетъ тако прогризљиве и чисто шугаве, докъ сваку найтричавию новину и брблянѣ недокуче. Свака ситница, анекдота, свако писмо кое се прими и пошлѣ, и свака плетка мора се дознати; а зашто? да се далъ разнесе.

Има ихъ до зла Бога суетни и брбляви, кое у своіой несмысленой брблявости изговоре иль пропи- таю за ствари, кое небы никадъ и нигде ни показати смеле, да за ны знаю.

Юшъ една песма

за на изусть ученъ у срб. нар. школи.

Славу славу Србски кнезъ Лазаре
У Крушевцу месту скровитоме,
Сву господу за софру съдао;
С' десне стране старогъ Югъ Богдана.

И до нѣга деветъ Юговиѣа;
А с' лиеве Вука Бранковиѣа
И осталу сву господу редомъ;
У заставу войводу Милоша,
И до нѣга две србске войводе,
Єдно есте Косанчиѣъ Иване,
А друго е Топлица Милане.

Царъ узима златанъ неаръ вина
Па говори свой господи србской:
„Комъ ѣу ову чашу наздравити ?

„Ако ѣу е напитокъ по старештву,

„Напиѣу е старомъ Югъ Богдану;

„Ако ѣу е напитокъ по господетву,

„Напиѣу е Вуку Бранковиѣу;

„Ако ѣу е напитокъ по милости,

„Напиѣу е моимъ деветъ шура,

„Деветъ шура деветъ Юговиѣа;

„Ако ѣу е напитокъ по лепоти,

„Напиѣу е Косанчиѣъ Ивану;

„Ако ѣу е напитокъ по висини,

„Напиѣу е Топлици Милану;

„Ако ѣу е напитокъ по юнаштву

„Напићу е войводи Милошу;
 „Та никомъ е ни напиту нећу,
 „Већ у здрављ Милошъ Обилића;
 „Здравъ Милоше веро и неверо!
 „Прва веро потоня неверо!
 „Сутра ћешъ ме издат' на Косову
 „И одбећи турскомъ царъ Мурату!
 „Здравъ ми буди, и здравицу попи,
 „Вино попи а на часть ти пearnь!“
 Скочи Милошъ на ноге лагане,
 Пакъ се кланя до земљице црне:
 „Фала тебе славни кнезъ Лазаре
 „Фала тебе на твојој здравици,
 „На здравици и на дару твоме,
 „Алъ не фала на такой беседи,
 „Еръ такоме вера неубила,
 „Ја невера никадъ био нисамъ
 „Нитъ самъ бью, нити ћу кадъ быти,
 „Него сутра мислимъ у Косову
 „За христьянску веру погинути;
 „Невера ти седи узъ колено
 „Изподъ скута пие ладно вино
 „А проклети Вуче Бранковићу.
 „Видовъ данакъ сутра ће сванути
 „Видићемо у пољу Косову
 „Ко е вера ко ли е невера,
 „А тако ми Бога великога!
 „Ја ћу отић' сутра у Косово
 „И заклаћу турскогъ царъ Мурата
 „И стаћу му ногомъ подъ гр'хоце:
 „Ако ли ми Богъ и срећа даде
 Те се здраво у Крушевацъ вратимъ
 „Уватићу Вука Бранковића
 „Веаћу га узъ то бойно копљ

„Као жена кућель' узъ преслицу,
„Носићу га у полъ Косово.

Писмо уреднику Школскогъ Листа.

Вы сте имали любовъ нашу общину почествовати и послати намъ вашъ Школскій Листъ. Община е увидила важность истога Листа, и моли да намъ га у напредакъ шилъте; за кои изволите примити 4 фор. а. вр.

У Стапару

препоруучюћи вамъ се остаемъ
Урошъ Станковићъ
кнезь.

Више нашихъ община, а и нека поединственна лица пріявили су се и ишту „Школскій Листъ“ одъ нъговогъ почетка на до данасъ; ал' збогъ недостатка 12-огъ 13-огъ и 14-огъ броя одъ 1859. год. нисмо ихъ могли одмахъ служити; садъ се ти броеви прештамитаиваю, и кадъ буду готови свуда где треба неизоставно послаће се.

Уредн. Шк. Листа.

Овихъ дана изашао е изъ Епископске типографіе у Новомъ Саду „О с м о г л а с н и к ъ“, и може се у реченой типографіи добити везанъ за 60 новч.

У варошици Шиду П. класа Србске школе потребуе учительскогъ Спомоћника кои е Препарандію свршио, и ће кои одъ 1. Марта до посл. Юлія о. г. по ст. школу прихватити, будући е учитель исте класе оболео и ослабио. Месечна е плата Помоћнику 17 фор. 50 кр. а. вр. — Кои бы исто место получить желио, нека се писмено или јошъ болъ лично до последнѣгъ фебр. п. ст. на долуписаногъ обратити изволи.

Младенъ Бошняковићъ
учитель П. класе.